

Uchwała

XXXV Zjazdu Naukowego Polskiego Towarzystwa Psychologicznego

ws. regulacji wykonywania zawodu psychologa w Polsce

(podjęta dnia 18 września 2014)

My, uczestnicy Zjazdu Naukowego zwołanego w Bydgoszczy w dniach 18-21 września 2014 roku przez Polskie Towarzystwo Psychologiczne, wyrażamy zdecydowany protest wobec wieloletnich zaniechań kolejnych rządów RP w pracach nad regulacją wykonywania zawodu psychologa w Polsce. Zawód ten wyczerpuje znamiona zawodu zaufania publicznego, o którym traktuje art. 17. Konstytucji RP. Obecny stan prawny wykonywania tego zawodu nie jest spójny i sprzyja narastającym nadużyciom w sferze praktyki psychologicznej, a ostatnio także w kształceniu studentów psychologii. Brak systemowej regulacji zawodu psychologa w Polsce rodzi poważne zagrożenie dla zdrowia psychicznego społeczeństwa.

Nasze zaniepokojenie wywołują głównie trzy sprawy.

Po pierwsze, obecnie obowiązująca *Ustawa z dnia 8 czerwca 2001 o zawodzie psychologa i samorządzie zawodowym psychologów* nie funkcjonuje ze względu na zaniechania prac rządowych nad jej wprowadzeniem w życie, które pogłębiły niespójność późniejszych aktów prawnych dotyczących kształcenia psychologów i wykonywania zawodu psychologa. Podkreślić należy, że statusu zawodowego psychologów w naszym kraju nie regulują zadawalająco resortowe rozporządzenia, gdyż nie obejmują wszystkich obszarów praktyki psychologicznej, co sprzyja nieprofesjonalnej działalności psychologicznej wielu osób i instytucji.

Po drugie, *Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 23 sierpnia 2012 roku w sprawie warunków prowadzenia studiów na określonym kierunku i poziomie kształcenia* dopuściło możliwość uruchomienia dwustopniowych studiów psychologicznych. Rozporządzenie to nie bierze pod uwagę tego, że w obecnym stanie prawnym absolwent drugiego stopnia studiów psychologicznych - niezależnie od kierunku ukończonych studiów pierwszego stopnia - nabywa tytuł zawodowy magistra psychologii i tym samym prawo do wykonywania tego zawodu. Konsultowany obecnie projekt kolejnych zmian do ww. rozporządzenia (z dnia 8 sierpnia 2014 roku) nie likwiduje tejże wady, która niepokoi pracodawców, zatrudniających psychologów. Brak zapisu oprowadzeniu studiów psychologicznych wyłącznie w trybie jednolitych studiów magisterskich –przy równoczesnym braku ustawowej zgody na utworzenie mechanizmu samorządowego (lub państwowego), określającego prawo do wykonywania zawodu psychologa w Polsce –prowadzi do pogłębienia chaosu legislacyjnego. To zaś sprzyja nadużyciom w kształceniu psychologów i praktyce psychologicznej.

Po trzecie, brak spójnej regulacji zawodu psychologa w powiązaniu z ostatnimi reformami w systemie kształcenia wyższego (obniżenie minimów kadrowych i odejście od tzw. standardów kształcenia kierunkowego na rzecz Krajowych Ram

Kwalifikacyjnych) prowadzą – w naszej ocenie – do obniżenia poziomu kształcenia psychologów. Konsekwencją tego jest obserwowane zbyt duże już zróżnicowanie poziomu kształcenia w różnych ośrodkach i – w następstwie tego stanu rzeczy – poziomu przygotowania przyszłych absolwentów do świadczenia usług psychologicznych.

Pragniemy z całą mocą podkreślić, że zawód psychologa, należący do zawodów zaufania publicznego, wymaga szczególnej ochrony prawnej.

Postulujemy, aby w tekście projektu rozporządzenia MNiSWz dnia 8 sierpnia 2014 w sprawie warunków prowadzenia studiów na określonym kierunku i poziomie kształcenia w par. 10 ust. 2, punkt 1 dopisać kierunek psychologia, nadając temuż punktowi brzmienie: „prawa, prawa kanonicznego i psychologii – są prowadzone jako jednolite studia magisterskie”.

Ponadto, domagamy się jak najszybszego zakończenia prac nad ustawową regulacją wykonywania zawodu psychologa.